

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

08 iulie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte: Petru Ursache

Judecători: Vladimir Timofti, Constantin Alerguș

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Natalia Creciun în numele inculpatei Olevschi Maria, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 martie 2015, în cauza penală în privința lui

***Olevschi Maria Alexandru**, născută la 07 iunie 1992, originară din Bender și domiciliată în sat. Bahmut, r-nul Călărași.*

Datele referitoare la examinarea cauzei:

1. 09.09.2013 – 24.10.2014 (prima instanță);

2. 21.11.2014 – 23.03.2015 (instanța de apel);

3. 04.06.2015 – 08.07.2015 (instanța de recurs);

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 24 octombrie 2014, ***Olevschi Maria Alexandru*** a fost condamnată în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal la 2 (doi) ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere pe un termen de 3 ani. În baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei închisorii a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 (doi) ani.

Prin aceeași sentință, de la ***Olevschi Maria Alexandru*** a fost încasat în beneficiul părții vătămate **Țurcanu Liviu**, cu titlu de prejudiciu material, suma de 2300 (două mii trei sute) euro, care urmează a fi convertită în lei conform cursului oficial al BNM la data achitării, cu titlu de prejudiciu moral, suma de 3000 (trei mii) lei și cheltuieli de judecată suportate în legătură cu asistența juridică în sumă de 2000 (două mii) lei. În rest, cerința referitoare la încasarea prejudiciului moral în sumă de 95 000 lei a fost respinsă ca neîntemeiată.

2. Potrivit sentinței s-a stabilit că Olevschi Maria Alexandru, la 14.03.2013, aproximativ la ora 13:00, urmărind scopul dobândirii prin înșelăciune a bunurilor altei persoane, aflîndu-se în salonul automobilului de model „BMW 530d” cu n/î B20RWZ, ce staționa pe str. Trandafirilor 15/1, mun. Chișinău, susținînd față de

Țurcanu Liviu că o să-l ajute să obțină un credit în sumă de 150 000 euro de la o instituție bancară aflată în Republica Benin, Africa, l-a convins pe ultimul să-i transmită pentru servicii un comision în sumă de 2300 euro, care conform cursului valutar oficial al BNM, constituie 36800 lei, cauzând astfel victimei o daună materială în proporții considerabile.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocat în numele inculpatei, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care aceasta să fie achitată din motiv că fapta sa nu întrunește elementele infracțiunii.

În motivarea cerințelor sale apelantul a indicat că inculpata nu a recunoscut vina sa în cele comise, explicând că între ea și partea vătămată există niște raporturi juridice civile de împrumut, iar soluția de condamnare se baza doar pe probe indirecte.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 martie 2015, care a fost pronunțată integral la 21 aprilie 2015, apelul a fost admis parțial, casată parțial sentința în latura civilă în partea încasării prejudiciului moral și pronunțată o nouă hotărâre în această parte, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care au fost respinse ca nefondate pretențiile înaintate de partea vătămată Țurcanu Liviu privind încasarea prejudiciului moral din contul inculpatei. În rest, sentința a fost menținută.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a indicat că probele administrate în cadrul cercetărilor judecătorești erau pertinente, concludente și veridice, iar în ansamblu coroborau între ele completându-se unele pe altele și dovedeau cert că inculpata a comis infracțiunea de escrocherie.

Instanța de apel a apreciat că instanța de fond a reținut o stare de fapt bazată pe probe concludente și just interpretate și că în raport cu aceasta, corect s-a stabilit vinovăția inculpatei în săvârșirea infracțiunii incriminate.

S-a mai indicat că fapta inculpatei conținea elementele laturii obiective a infracțiunii imputate și anume că ea, sub pretextul obținerii unui credit în sumă de 150 000 euro de la o instituție bancară aflată în Republica Benin, Africa pentru partea vătămată Țurcanu Liviu, a prezentat vădit fals realitatea, prin comunicarea că lucrează administrator public-hotelier la „Poiana Bradului” și că se ocupă de contabilitate, și că pe parcursul a mai mult timp a ajutat administrația ”Poiana Bradului” și alte persoane pentru care a dobândit sume bănești, prin ce a căpătat încrederea părții vătămate Țurcanu Liviu, astfel fiindu-i transmisă de către partea vătămată suma de 2300 Euro ca comision pentru serviciile sale la obținerea creditului.

Instanța de apel a apreciat că vinovăția inculpatei rezulta și din declarațiile părții vătămate Țurcanu Liviu care au fost consecutive pe întregul proces penal, potrivit cărora la 14.03.2013 pe str.Trandafirilor 15/1, lângă magazinul „Unimarket”, aflându-se în automobilul personal de model „BMW 530d”, în prezența cet. Buga Victoria, i-a transmis inculpatei bani în sumă de 2300 euro în calitate de comision pentru serviciile sale la obținerea creditului.

Faptul dat fiind confirmat și de către martorul Buga Victoria, potrivit căreia, la data de 14.03.2013, a asistat la transmiterea banilor în sumă de 2300 euro de către partea vătămată către inculpată în mun.Chișinău, pe str.Trandafirilor și în alte

zile, la unele discuții purtate între aceștia privind condițiile de acordare a creditului și despre necesitatea restituirii banilor.

S-a apreciat că înșelarea părții vătămate a avut un rol determinant la transmiterea comisionului în sumă de 2300 euro, fără această eroare partea vătămată nu ar fi transmis banii inculpatei. Folosirea unei calități mincinoase de către inculpată, constituie înșelăciune, deoarece a surprins buna credință a părții vătămate. Mai mult ca atât, din declarațiile martorului Antofică Igor rezulta că și acesta a fost indus în eroare de către inculpată, care i-a spus că poate să-l ajute să obțină un credit în condiții favorabile pentru procurarea unui automobil. Pentru aceste servicii el trebuia să-i achite inculpatei suma de 1000 Euro, însă din diferite motive inventate de către inculpată el nu a mai primit creditul promis.

În acțiunile inculpatei s-a constatat și prezența laturii subiective a infracțiunii de escrocherie, care constă în intenție directă, inculpata dându-și seama că desfășura o activitate de inducere în eroare și că prin aceasta producea o pagubă, rezultat al cărui împlinire îl urmărea în vederea realizării unui folos material injust (intenție calificată prin scop). Un alt aspect constatat de către instanța de apel, ce demonstra intenția inculpatei de a însuși banii primiți, era și conduita acesteia, care, ulterior primirii banilor, nu mai răspundea la apelurile telefonice și evita contactele cu partea vătămată, sau în cazul în care răspundea la apeluri inventa diferite motive de imposibilitate de a restitui banii.

Astfel, contrar opiniei avocatului, răspunderea penală a intervenit deoarece inculpata și-a folosit capacitatea de înțelegere și prevedere a faptelor, în scopul unui rezultat fraudulos. Argumentul apărării precum că inculpata era dispusă să restituie suma primită nu schimba situația de fapt sau încadrarea juridică dată acțiunilor acesteia, putând fi valorificată, la individualizarea pedepsei.

Instanța de apel a mai indicat că, invocarea faptului precum că inculpata a fost condamnată în lipsa elementelor infracțiunii, nu era susținut de actele dosarului, întrucât sentința era motivată, în cuprinsul acesteia fiind prezentate pe larg situația de fapt, probele administrate, precum și analiza elementelor constitutive ale infracțiunii față de care s-a dispus condamnarea inculpatei.

Instanța de apel nu a relevat temei de a interveni în sentința instanței de fond nici în partea stabilirii pedepsei inculpatei, deoarece la stabilirea categoriei și termenului pedepsei a fost acordată deplină eficiență prevederilor articolelor 7, 61, 75, 90 Cod penal.

În sentință, se cuprindeau datele privind persoana inculpatei și circumstanțele care influențau asupra pedepsei, astfel instanța de fond motivat a stabilit categoria și măsura de pedeapsă, relevând în cuprinsul sentinței circumstanțele cauzei, persoana inculpatei, gravitatea infracțiunii săvârșite și, în așa mod, corect a concluzionat că atingerea scopului pedepsei se va asigura prin aplicarea pedepsei cu închisoare cu suspendarea condiționată a executării acesteia, fixându-i termenul de probă de 2 ani..

S-a mai indicat că și acțiunea civilă, în partea încasării prejudiciului material, a primit o justă soluționare în cauză, prin obligarea inculpatei la plata în favoarea părții vătămate a sumei cu care acesta a fost prejudiciat ca efect al înșelăciunii. Însă, cu referire la soluția instanței privind încasarea prejudiciului moral în favoarea părții vătămate, instanța de apel a considerat-o

nejustificată, deoarece pornind de la prevederile art. 41 CEDO, cererea cu privire la încasarea prejudiciului moral nu trebuie să fie exorbitantă și să nu tindă la o îmbogățire fără temeii, iar repararea prejudiciului moral prin acordarea sumei de 3000 lei nu putea fi acceptată deoarece nu a fost demonstrată prezența carorva suferințe de ordin fizic sau moral, cu atât mai mult că condamnarea inculpatei aducea în sine o satisfacție pentru partea vătămată.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocat în numele inculpatei, care a fost depus la 16 mai 2015 (prin poștă) și care, întemeindu-se pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare a inculpatei, din motiv că fapta acesteia nu întrunește elementele infracțiunii.

În motivarea cerințelor sale avocatul indică asupra lipsei în acțiunile inculpatei a laturii obiective a escrocheriei deoarece ultima nu a avut intenția de a însuși careva bunuri de la partea vătămată nici în momentul primirii lor și nici ulterior, deoarece ea a primit de la acesta, cu titlu de împrumut, suma de 1300 Euro și nu 2300, după cum indică partea vătămată, care îi erau necesare pentru niște cheltuieli curente de ordin personal, fapt ce a fost anunțat de la bun început de către inculpată, lipsind astfel necesitatea prezentării unei realități deformate de către aceasta pentru obținerea banilor.

Se mai indică și faptul că instanța de apel a omis să se pronunțe asupra argumentelor inculpatei cu privire la studierea de către aceasta a posibilității obținerii creditelor internaționale pentru sine, înainte de a-l cunoaște pe partea vătămată. Suplimentar se indică și faptul că vinovăția inculpatei s-a constatat doar în baza unor probe indirecte.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide asupra inadmisibilității recursului înaintat în cazul în care se constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Astfel, Colegiul penal atestă că din conținutul recursului s-a evidențiat că recurentul nu este de acord cu modalitatea de apreciere a probelor și a concluziilor de vinovăție a inculpatei. În acest sens, este de menționat că motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, astfel, criticele formulate de recurent nu pot fi considerate ca motiv sub aspectul casării hotărârii instanței de apel, ca fiind ilegală.

Reaprecierea probelor, în modul propus de către autorul recursului, nu se încadrează în prevederile art. 427 Cod de procedură penală, iar o altă opinie asupra probelor care au fost puse la baza sentinței de condamnare, apoi verificate de instanța de apel, prin continuarea judecării cauzei în fond, instanță, care la fel a conchis că probatoriul administrat cu participarea părților confirma vinovăția inculpatei în fapta incriminată, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

La fel, criticile formulate au constituit obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel și cărora aceasta le-a dat o motivare corespunzătoare,

argumentată și expusă în pct. 5 al prezentei decizii, pe care instanța de recurs o consideră justă și a cărei reluare nu se mai impune.

În concluzia celor expuse, Colegiul penal constată că hotărîrea instanței de apel nu este afectată de erori de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, fiind necesară dispunerea inadmisibilității recursului declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Natalia Creciun în numele inculpatei Olevschi Maria împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 martie 2015, în cauza penală în privința lui **Olevschi Maria Alexandru**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 30 iulie 2015.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Vladimir Timofti

Constantin Alerguș